

Az utóbbi években a keresztény kisebbségek erőszakos elnyomása normává vált a muzulmán többségű országokban Nyugat-Afrikától és a Közel-Keletről Dél-Ázsiáig és Óceániáig. Az MTI és a Newsweek körképe.

Gyakran hallani arról, hogyan bántalmaznak mohamedánokat Nyugaton, és arról is, hogy az arab tavasz harcosai a zsarnokság ellen küzdenek. Valójában azonban egészen másfajta háború zajlik a világban, egy olyan el nem ismert küzdelem, amely emberéletek ezreit követeli. Keresztényeket öldösnek az iszlám világban a vallásuk miatt, és ez az öldöklés olyan méretű, hogy a Newsweek amerikai hírmagazin példákkel alátámasztott átfogó elemzése szerint indokolt világméretű riadót fújni miatta.

A mohamedánok áldozatokként vagy hőskökként való bemutatása a legjobb esetben is csak részben pontos. Egyes országokban a kormányok és az utasítására cselekvők gyújtanak fel templomokat és vetnek börtönbe papokat. Másokban lázadó csoportok és milíciák veszik kezükbe az ügyek intézését, gyilkolják a keresztényeket és űzik el őket olyan helyekről, ahol a gyökereik évszázadokra nyúlnak vissza. Az iszlamofóbia mérete és keménysége eltörpül a keresztényellenesség mellett - írja az MTI.

A médiának a témával szembeni tartózkodása több okra is visszavezethető. Az egyik a félelem attól, hogy a beszámoló újabb erőszakot szülnek. A másik valószínű ok az olyan lobbicsoportoknak a hatása, mint az Iszlám Együttműködés Szervezete - egyfajta szaúd-arábiai központú iszlám ENSZ - és az Amerikai-izlám Kapcsolatok Tanácsa. Az elmúlt évtizedekben ezek és a hozzájuk hasonló csoportok figyelemreméltó sikereket értek el abban, hogy ismert nyugati közéleti szereplőkkel és újságírókkal elhitessék: a mohamedánellenesség minden megnyilvánulása az iszlamofóbia nevű gonosz, rendszerszintű szemlélet következménye.

Az utóbbi időszak eseményeinek és irányzatainak elfogulatlanabb elemzése viszont ahhoz a megállapításhoz vezet, hogy az iszlamofóbia mérete és keménysége eltörpül a mohamedán többségű országokban általánossá vált keresztényellenesség mellett. Véget kell vetni a hallgatásnak, amely a vallási türelmetlenségnek ezt az erőszakos megnyilvánulását övezi. Nem kevesebb forog veszélyben, mint a kereszténység, és végső soron az összes vallási kisebbség iszlám világon belüli sorsa – írja az MTI.

Az istenkáromlási törvényektől a brutális gyilkosságokon, bombatámadásokon és csonkításokon keresztül a szent helyek felgyújtásáig terjedő támadások miatt a keresztények sok országban félelemben élnek.

Elhúzódó erőszakhadjárat

A Newsweek című hetilap cikkét idézve az MTI rámutat: Nigériában sokan szenvednek az üldözés valamennyi felsorolt formájától. Az összes muzulmán többségű ország közül ebben az országban a legnagyobb a katolikusok aránya (40 százalék) a lakosság egészéhez (160 millió) viszonyítva. A nigériai mohamedánokat és keresztényeket éveken keresztül egy hajszál választotta csak el a polgárháborútól. A feszültséget nagy részt - ha nem teljes egészében - a radikális iszlámhívők provokálták. Legújabb szervezetük a Boko Haram csoport, amelynek a neve azt jelenti, hogy „a nyugati oktatás szentségtörés”. A szervezet célja az iszlám törvénykezés, a saría bevezetése Nigériában: ennek érdekében bejelentette, hogy meg fogja

ölni az országban élő összes keresztényt.

Csak 2012 januárjában a Boko Haram 54 ember haláláért volt felelős. A szervezet tagjai 2011-ben legalább 510 embert öltek meg és leromboltak több mint 350 templomot 10 északi államban. Lőfegyvereket, benzines gyújtópalackokat, sőt machetét használtak, és az Allahu akbar (Isten nagy) jelszót kiabálva rontottak rá gyanútlan polgárokra. Templomokat támadtak meg, ostrom alá vettek egy karácsonyi istentiszteletet (ahol 42 katolikust öltek meg), sörözőket, egy városházát, kozmetikai szalonokat és bankokat dúltak fel. Eddig elsősorban keresztény papokat, politikusokat, diákokat, rendőröket és katonákat gyilkoltak, de olyan mohamedán egyházi személyeket is megöltek, akik elítélték gaztetteiket.

A Szudánt éveken át gyötrő keresztényellenesség egészen más formában nyilvánult meg. Az ország északi részén élő szunnita mohamedánok tekintélyelvű kormánya évtizedeket keresztül üldözte a déli keresztény és természetvallást követő kisebbségeket. Amit sokszor polgárháborúnak írtak le, gyakorlatilag a szudáni kormány elhúzódó erőszakhadjárata volt a vallási kisebbségekkel szemben. Ez az üldözés a 2003-ban kezdődött hírhedt darfúri népirtásban kulminált. Bár Szudán mohamedán elnökét, Omár al-Basírt a hágai Nemzetköziki Bíróság elé állították népirtás vádjával, és annak ellenére, hogy Dél-Szudán függetlenségét eufórikus örömmel fogadta, az erőszak nem ért véget. Dél-Kordofán tartományban a keresztények még mindig légitámadásoknak vannak kitéve, gyilkolják őket, gyermekrablások és más atrocitások áldozatai. Az ENSZ által készített jelentések szerint 53 ezer és 75 ezer közé tehető azoknak az ártatlan polgári lakosoknak a száma, akiket elűztek otthonaikból, és akiknek a házaikat kifosztották és lerombolták.

Drákói istenkáromlási törvények

Az üldözés mindkét fajtája - a kormánytól független csoportok és a kormány megbízottai által végrehajtott - megjelent Egyiptomban az arab tavasz utóhatásaként.

Tavaly október 9-én Kairó Maspero negyedében kopt keresztények - akik Egyiptom 81 milliós lakosságának durván a 11 százalékát teszik ki - vonultak fel tiltakozásul az iszlámisták Hoszni Mubarak halála után megszorított támadásai, templomfelgyújtások, nemi erőszak, csonkítások és gyilkosságok miatt. A tiltakozó megmozdulás alatt az egyiptomi biztonsági erők gépkocsijaikkal belehajtottak a tömegbe és lőtték rá: legalább 24 embert megöltek, több mint 300-at pedig megsebesítettek. Az év végére több mint 200 ezer kopt hagyta el a lakóhelyét a további támadásoktól való félelemből.

Egyiptom nem az egyetlen arab ország, amely - úgy tűnik - hajlik arra, hogy elűzze keresztény kisebbségét. 2003 óta több mint 900 iraki keresztényt, zömében asszírt öltek meg csak Bagdadban terroristák, és 70 templomot felgyújtottak - közölte az Asszír Nemzetközi Hírügynökség (AINA) az MTI híradása szerint. Több ezer iraki keresztény menekült el a kifejezetten őket sújtó erőszak elől, és míg 2003-ban még több mint egymillióan voltak, a számuk kevesebb mint a felére fogyott.

A Pakisztánban élő 2,8 millió keresztény mindössze az 1,6 százaléka az ország több mint 170 milliós lakosságának. Ilyen apró kisebbség tagjaiként állandóan rettegnek nemcsak az iszlám

terroristáktól, hanem Pakisztán drákóian szigorú istenkáromlási törvényeitől is. Közismert például annak a keresztény nőnek az esete, akit halálra ítélték, mert állítólag megsértette Mohamed prófétát. Amikor Szalman Taszír pandzsábi kormányzó nemzetközi nyomásra keresni kezdte a módját, hogy megmentse a büntetéstől, a testőre végzett vele. A testőrt aztán vezető mohamedán egyházi személyiségek hősként ünnepelték, és bár halálra ítélték, a bíró, aki az ítéletet hozta, most rejtőzködni kénytelen, mert veszélyben forog az élete.

A pakisztáni istenkáromlási törvényeket bűnözők és tudatlan mohamedánok rendszeresen felhasználják a kisebbségek zaklatására. Már az is istenkáromlásnak számít, ha valaki megvallja, hogy hisz a keresztény szentháromságban. Ha egy keresztény csoportot azzal gyanúsítanak, hogy megszegte az istenkáromlási törvényeket, a következmények brutálisak lehetnek. A World Vision keresztény segélyező csoport irodái ellen 2010 tavaszán 10 fegyveres gránátokkal intézett támadást, és hat embert megölt, négyet megsebesített. Egy militáns mohamedán csoport vállalta a cselekményt, és tettét azzal indokolta, hogy a World Vision az iszlám aláásásán munkálkodik (a szervezet valójában egy nagy földrengés áldozatainak nyújtott segítséget.)

Még magukban sem imádkozhatnak

Még a sokszor a világ legtoleránsabb, legdemokratikusabb és legmodernebb mohamedán többségű országaként emlegetett Indonézia sem mentes a keresztényüldözés lázától. Az MTI által idézett Christian Post című újság adatai szerint az Indonéziában történt, vallási kisebbségek elleni (a lakosság 7 százalékát kitevő keresztények alkotják a legnagyobb kisebbséget) incidensek száma 40 százalékkal, 198-ról 276-ra nőtt 2010-ről 2011-re.

A szenvedéseket lehet még sorolni. Iránban keresztények tucatjait tartóztatták le és vetették börtönbe, mert hivatalosan engedélyezett templomaikon kívül imádkoztak.

Szaúd-Arábia külön kategória: bár az országban több mint egymillió keresztény külföldi munkás él, tilos nekik templomot létrehozni, de még magukban imádkozni is. Hogy ennek a teljes tilalomnak érvényt szerezzen, a vallási rendőrség rendszeresen tart razzziát keresztények otthonaiban, és sokat közülük istenkáromlás vádjával bíróság elé állít, ahol a tanúvallomásuk bevallottan kisebb súllyal esik latba, mint a mohamedánoké. Még Etiópiában is, ahol a lakosság többsége keresztény, a mohamedán kisebbség templomgyűjtogatásai érezhető problémává váltak.

Nina Shea, a Hudson Intézet Vallási Szabadság Központjának igazgatója a Newsweeknek adott interjújában úgy fogalmazott, hogy a keresztény kisebbségek sok muzulmán többségű országban "elveszítették a társadalom nyújtotta védelmet". Különösen igaz ez azokra az országokra, amelyekben erősödnek a radikális iszlamista (szalafista) mozgalmak. A harcias csoportok úgy érzik, hogy büntetlenül cselekedhetnek, és a kormányok tétlensége sokszor igazolja is ezt.

MTI/Magyar Kurír